



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 225/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., bytom Ž., t. č. vo väzbe, Ž., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd „*v spojitosti s čl. 1 ods. 1, s čl. 2 ods. 2 a s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky*“ postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru, odboru skráteneho vyšetřovania v Ž. vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-222/1-OSV-ZI-2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2006 doručená sťažnosť J. M., bytom Ž., t. č. vo väzbe, Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) „v spojitosti s čl. 1 ods. 1, s čl. 2 ods. 2 a s čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky“ postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva policajného zboru odboru skráteného vyšetrovania v Ž. (ďalej len „policajný zbor“) vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-222/1-OSV-ZI-2005

Sťažovateľ žiadal vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených základných práv policajným zborom, prikázal policajnému zboru vo veci ČVS: ORP-222/1-OSV-ZI-2005 „konať bez zbytočných prietahov“, priznal mu primerané finančné zadost'účinenie „v sume 100 000 Sk“ a náhradu trov konania. Súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ako poškodený podal trestné oznámenie „vo veci nesprávneho doručovania sťažovateľovi adresovaných listových zásielok“ Policajný zbor uznesením z 10. mája 2005 začal trestné stíhanie vo veci, ktoré bolo uznesením Okresnej prokuratúry v M. (ďalej len „okresná prokuratúra“) z 20. februára 2006 „zrušené ako nezákonné“, s tým, že „poverený príslušník PZ bude v ďalšom konaní povinný opätovne začať trestné stíhanie (...) a povinný zopakovať už vo veci vykonané dôkazy a dokazovanie doplniť“.

Podľa tvrdenia sťažovateľa policajný zbor 20. marca 2006 opätovne začal vo veci trestné stíhanie [v ďalšej časti sťažnosti uvádza, že „(...) bolo uznesením zo dňa 24. apríla 2006 (...) začaté trestné stíhanie vo veci (...)“] a sťažovateľ bol 26. apríla 2006 vypočutý „ako svedok – poškodený“.

„Dňa 22. mája 2006 podal sťažovateľ na Okresnú prokuratúru (...) podanie, ktorým žiadal preskúmať postup policajta (...) vo veci vedenej (...), pričom namietal nečinnosť a prietahy v uvedenej trestnej veci a žiadal prokurátora o ich odstránenie.“

Podľa oznámenia okresnej prokuratúry č. k. 1 Pv 679/05-37 z 12. júna 2006 adresovaného sťažovateľovi „(...) Na základe môjho pokynu (...) poverený príslušník PZ vykonáva vo veci vyšetrovacie úkony, po opätovnom začatí trestného stíhania uzneseniami z 20. 3. 2006 a 24. 4. 2006, z ktorých časť je potrebné opakovať.“

Vo veci je skrátene vyšetovanie vykonávané plynule, v rámci možností, ktoré sú obmedzené aj tou skutočnosťou, že vyšetovací spis sa často a po dlhšiu dobu nachádzal, okrem iného aj z dôvodu Vašich podaní na iných štátnych orgánoch.

Vo veci bude vykonávané aj naďalej skrátene vyšetovanie a po náležitom zistení skutkového stavu veci bude meritórne rozhodnuté.

Z týchto dôvodov považujem Vašu žiadosť o preskúmanie postupu policajta v predmetnej veci za nedôvodnú.“

Aj napriek uvedenému sťažovateľ konštatuje, že „ (...) konaním policajného orgánu (...) došlo k porušeniu jeho ľudských práv a slobôd (...)“. Z uvedeného dôvodu sťažovateľ podal ústavnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní vo veci vedenej policajným zborom pod sp. zn. ČVS: ORP-222/1-OSV-ZI-2005.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, I. ÚS 158/05).

Podľa právneho názoru ústavného súdu (vysloveného napr. vo veciach II. ÚS 36/94, I. ÚS 49/98) zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní možno napadnúť opravnými prostriedkami podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Ústavný súd nie je oprávnený rozhodovať o zákonnosti postupu a rozhodnutí týchto orgánov a ani ich rozhodnutia zrušovať. Ochranu konkrétneho práva alebo slobody, ktorých porušenie je namietané, môže ústavný súd poskytnúť len vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba už nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred iným štátnym orgánom Slovenskej republiky (napr. pred orgánmi prokuratúry v ich hierarchickom zaradení).

Podľa ustanovenia § 17 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“)

(ods.1) *„Prokurátor vykonáva svoju pôsobnosť v trestnom konaní v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi.“* (napr. Trestný poriadok)

(ods. 2) *„Prokurátor najmä*

a) vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní (...).“

V rámci dozoru nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní [§ 230 ods. 2 b) Trestného poriadku] je prokurátor oprávnený (...) „vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje“.

V zmysle uvedeného prokurátor vykonáva previerku, ktorou získava podklady pre svoje rozhodnutie v konkrétnej trestnej veci, prípadne na pokyny pre policajný orgán v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania „V rámci previerok prokurátor skúma najmä včasnosť a dôvodnosť začatia trestného stíhania, ako aj zákonnosť postupu v ňom“.

Podľa ustanovenia § 210 Trestného poriadku - Žiadosť o preskúmanie postupu policajta „Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť“. V zmysle citovanej právnej normy prokurátor je povinný v rámci prokurátorského dozoru nad prípravným konaním, ale aj na základe žiadosti osôb uvedených v tomto ustanovení odstraňovať nezákonnosti a nesprávnosti v postupe policajta. Ak prokurátor zistí, že žiadosť je odôvodnená, odstráni zistené nedostatky buď sám, alebo dá na to pokyn policajtovi. Žiadateľa o spôsobe vybavenia podnetu prokurátor písomne upovedomí.

V predmetnej veci (ako to vyplýva zo skutočností uvedených v I. časti odôvodnenia) prejavil sťažovateľ svoju nespokojnosť s postupom policajného zboru podnetmi (sťažnosťami) podanými orgánom prokuratúry. Ako to vyplýva z vyššie citovanej odpovede okresnej prokuratúry z 12. júna 2006, bolo podanie sťažovateľa, ktorým namietal nečinnosť a prietahy v postupe policajného orgánu, po preskúmaní prokurátorom kvalifikované ako nedôvodné. Z obsahu sťažnosti nevyplýva (nie je zrejmé), či sťažovateľ využil následne možnosť vyjadriť svoju nespokojnosť s vybavením jeho podania nadriadenou Krajskou

prokuratúrou v Ž. (ústavný súd poznamenáva, že sťažnosť na ústavný súd je datovaná 19. júna 2006 teda len 7 dní po doručení oznámenia okresnej prokuratúry sťažovateľovi).

Vzhľadom na to, že v posudzovanej veci sťažovateľ plne nevyčerpal účinné právne prostriedky nápravy základného práva, ako aj skutočnosti, že nevybavenie žiadosti sťažovateľa (resp. nestotožnenie sa s jeho tvrdeniami) neznamená automaticky porušenie základného práva, a že sťažovateľ má v zmysle platnej právnej úpravy kedykoľvek v priebehu vyšetrovania jeho trestného oznámenia právo postupu stanoveného ustanovením § 210 Trestného poriadku, kvalifikuje ústavný súd posudzovanú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov ústavný súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na základe odmietnutia sťažnosti ako celku nepovažoval ústavný súd za dôvodné zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, vrátane skúmania postupu orgánu polície s prihliadnutím k ďalším ním označeným článkom ústavy, ktoré neupravujú konkrétne základné práva a slobody, ale majú zásadný význam pre výklad a uplatnenie (aplikáciu) nielen ústavy ale aj celého právneho poriadku Slovenskej republiky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júla 2006